

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXVII. Profanæ cantilenæ sublatae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

veniendum qui venderet: & Anconæ scimus plurimum spatio annorum, hortulum, in quo antehac lufores isti horas diésque fallebant, à nemine deinceps fuisse conductum.

§. XXVII.

Profana cantilena sublata.

NEc modicus ferventium harum Expeditionum fructus censendus est, sublatus usus cantionum profanarum, sacrarum verò in vicem introductus. Assensus hanc rem est P. Paulus cantilenâ, quam ipsemet typis exprimi curavit, cum nulla non arte & industriâ animas ad DEUM trahere studeret. Hujus exempla tam multa sparsa sunt, ut præter plurima, quæ Patres ipsi dono dederunt, Institorum aliquis asseruerit, solum se quindena eorum milia vendidisse. Atque hæc cantilena Rythmis expressa elegantissimis, etsi centum facile strophas complecteretur, à cunctis ferè mandabatur memoriæ. Hanc concinebant femina magna alacritate cum serico nendo, texendo, frumento purgando, armentis & gregibus ad pascua agendis, aliisque status sui functionibus occupabantur. Hanc eandem concinebant viri ætatis cujuslibet domi, per vias, agros, eaque ratione altè in animum admittebant solida vitæ Christianæ axiomata, è quibus tam multum pendet; quæ tamen absque hoc ne in mentem quidem illis venissent. Accedit his, introductus frequens & devotus usus Sacrorum Mysteriorum, multarumque aliarum piarum exercitationum, quibus integræ Diœceses sanctimoniam studiis fervebant, in longè alias commutatæ. Neque hæc rerum in melius mutatio torrentis instar fuit, qui parùm durat; aut
ignis

ignis è paleis, qui confestim extinguitur: sed fuit fructus stabilis, maximè ubi Parochorum, quibus cara commendatæque ovium suarum falus esset, industriâ & operâ rectè instituta continuabantur. Variis omnino locis videre licuit, multis à sacra expeditione peracta annis, perdurâsse in populo menstruum Mysteriorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ usum; quod pietatis genus, à P. Paulo inductum, tantæ utilitatis est, tam DEO carum gratumque, ut non aliam is vulgo laborum & conatuum suorum mercedem à Populis sub abitum posceret. Feriati præ ceteris & Divorum honoribus sacri dies, cum antea comessando & profanis choreis ducendis exigerentur, subinde toti Sacris supplicationibus, fundendisque ad DEUM precibus dabantur. Diebus Dominicis omissis ludis Populus conveniebat ad precum Vespertinarum cantum, sub crepusculum verò ad diverberationem publicam concurrebat. Circa hanc verò salutarem Pœnitentium exercitationem digna admiratione res fuit videre; quomodo DEO plerumque placeret, tenerâ ætate tanquam proferendæ suæ gloriæ instrumento præter morem uti: constat enim fide dignis narrationibus, in pluribus ditionibus collectum puerorum agmen perrexisse sat diu, non sacris tantum & feriatis, sed operariis etiam diebus, prodire supplicatum, & in nudata sua terga flagris sævire non per ludum & jocum, ut ceteroquin ætas hæc solet, sed seriò admodum & tam non perfunctoriè, ut cruor abunde manaret; & tamen ipsis eorum parentibus modus non suppetebat eos abstinendi ab hac exercitatione, aut eorum votis ardentibus satisfaciendi, nisi idoneis de vestibus, & flagris iis prospiceretur; & finerentur liberè agi instinctu illius magni Domini, qui eorum exemplo alios provocabat. Non possum etiam hîc non meminisse illius, quod

quod testatur is, de quo sæpius, P. Pinamontius : se cùm quadriennio à sacra Expeditione peracta rediret ad locum aliquem, ibique pro Sacro Tribunali reos audiret, in aliquos incidisse, qui cùm antea frequenter fædis se noxis commaculassent, inde à Missione ad illud usque tempus relapsi non sint: quod quidem singulari admodum solatio sibi fuisse Pater profiterur.

§. XXVIII.

Expeditiones passim expetite.

Cùm subinde rumor undique percrebuisset de tantis harum Expeditionum utilitatibus, mirum non est, Populos tanto numero confluisse; & non contentos, adfuisse exercitationibus sacris in patria, in alia etiam remotiora loca excurrisse, ut iis iteratò adessent, utque similes passim desiderarentur & expeterentur. Inter alia oppidum Rocca Diœcesis Bertinoriensis in Romandiola post repetitos libellos supplices, quos per suos nuntios, ad id delectos, misit tam ad Eminentissimum Rossettum, quàm ad ipsum Patrem Paulum, cùm adverteret, ægrè se voti damnandum, suomet ductu impulsuque Pœnitentium supplicationem instituit, Eucharistico ferculo sua in Ecclesia proposito, non alio fine, nisi ut à DEO consequeretur favorem, ad quem conferendum homines tam difficiles experiebatur. Coactus idcirco fuit P. Segnerus abrumpere destinatum Missionum cursum, eoque se conferre, quò à DEO vocabatur. Jam processerat hiems, & oppidum illud Appennino vicinum nivibus & glacie horrebat: instituta tamen est sacra Expeditio frequens admodum, incredibili cum illius Populi solatio